

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 listopada 2013 r. — AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda przeciwko NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda

(Sprawa C-601/13)

(2014/C 39/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda.

Strona pozwana: NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda.

Pytania prejudycjalne

Czy dla celów zamówienia na świadczenie usług o charakterze intelektualnym, kształcenia i doradztwa, jest zgodne z dyrektywą 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 ustanowienie wśród czynników, które składają się na kryterium udzielenia zamówienia ofercie w przetargu publicznym, czynnika oceniającego ekipy konkretnie zaproponowane przez ubiegających się do wykonania zamówienia, biorącego pod uwagę odpowiedni skład tej ekipy udowodnione doświadczenie i ocenę życiorysów jej członków?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Sundsvall (Szwecja) w dniu 25 listopada 2013 r. — OKG AG przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-606/13)

(2014/C 39/14)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Sundsvall

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: OKG AG

Druga strona postępowania: Skatteverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/96⁽¹⁾ „poziom opodatkowania” stanowi całkowitą kwotę opłat pobranych jako podatki pośrednie (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej) wyliczoną bezpośrednio lub pośrednio na podstawie ilości energii elektrycznej w momencie przekazania do konsumpcji. Zgodnie z art. 21 ust. 5 tej dyrektywy energia elektryczna podlega podatkowi, który staje się wymagalny w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. Czy artykuły te wykluczają istnienie podatku pobieranego od energii cieplnej wytwarzanej w reaktorach jądrowych?
- 2) Czy podatek od energii cieplnej stanowi podatek akcyzowy, który jest nakładany bezpośrednio lub pośrednio na konsumpcję towarów (wyrobów akcyzowych), o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/118⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, tom 1, s. 405)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-258/10 Orange przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 listopada 2013 r. przez Orange, dawniej France Télécom

(Sprawa C-621/13 P)

(2014/C 39/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Orange, dawniej France Télécom (przedstawiciele: adwokaci H. Viaene i D. Gillet)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska, Département des Hauts-de-Seine, Sequalum SAS

Żądania wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 września 2013 r. wydanego w sprawie T-258/10 Orange przeciwko Komisji Europejskiej i jeżeli Trybunał uważa, że dysponuje wszelkimi elementami niezbędnymi do wydania

ostatecznego orzeczenia co do istoty sprawy, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7426 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. dotyczącej rekompensaty kosztów związanych z powierzeniem usługi publicznej polegającej na stworzeniu i obsłudze ultraszerokopasmowej sieci łączności elektronicznej w departamencie Hauts-de-Seine (pomoc państwa N 331/2008 — Francja);

- ewentualnie, uchylenie kwestionowanego wyroku i skierowanie sprawy do Sądu w celu ponownego podjęcia postępowania;
- obciążenie Komisji, Département i Sequalum całymi kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Republikę Francuską;
- stwierdzenie, że Republika Francuska pokrywa własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty na poparcie swojego odwołania.

W pierwszej kolejności wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 36 i 53 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ orzekł w niewystarczający i wewnętrznie sprzeczny sposób w przedmiocie zarzutu dotyczącego braku zawodności rynku. Wnosząca odwołanie zarzuca w szczególności Sądowi, że oddalił jej argument, zgodnie z którym projekt THD 92 nie może zostać uznany za usługę w ogólnym interesie gospodarczym z powodu braku zawodności rynku wynikającej z obecności konkurencyjnych operatorów oferujących analogiczne usługi.

W drugiej kolejności wnosząca odwołanie czyni Sądowi zarzut, że naruszył prawo przy ocenie momentu, w którym należy ocenić istnienie takiej zawodności rynku. I tak zdaniem wnoszącej odwołanie zawodność ta powinna zostać oceniona w momencie, w którym zostaje wydany środek mający na celu zaradzenie zawodności rynku.

W trzeciej kolejności wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył prawo przy dokonywaniu wykładni pkt 78 Wytycznych⁽¹⁾, uznając, iż „szczegółowa analiza”, jaką należy przeprowadzić w przypadku każdej pomocy państwa planowanej w tradycyjnym obszarze czarnym, nie wymaga wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE.

Wreszcie wnosząca odwołanie uważa, że stwierdzenie dokonane przez Sąd, że obszary, których wewnętrzna stopa zwrotu mieści się między 9 a 10,63 %, nie podlegają rekompensacie, jest ewidentnie nieprawidłowe. Skutki prawne, jakie w opinii Sądu wynikają z tego stwierdzenia, czyli brak nadmiernej rekompensaty i tym samym zgodność rozpatrywanego projektu z trzecim kryterium orzecznictwa wynikającym z wyroku w sprawie Altmark, są zatem błędne.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009, C 235, s. 7).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-325/10 Iliad i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 2 grudnia 2013 r. przez Iliad SA, Free infrastructure, Free SAS

(Sprawa C-624/13 P)

(2014/C 39/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Iliad, Free infrastructure, Free SAS (przedstawiciel: adwokat T. Cabot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska, Rzeczpospolita Polska, Département des Hauts-de-Seine

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie w całości wyroku wydanego przez Sąd w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-325/10 Iliad, Free infrastructure i Free przeciwko Komisji Europejskiej;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez spółki Iliad, Free infrastructure i Free poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2009 r. C(2009) 7426 wersja ostateczna dotyczącej rekompensaty kosztów związanych z powierzeniem usługi publicznej polegającej na stworzeniu i obsłudze ultraszerokopasmowej sieci łączności elektronicznej w departamencie Hauts-de-Seine (pomoc państwa N 331/2008 — Francja), jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia;
- skierowanie sprawy do Sądu, jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania, w przypadku gdy Trybunał orzeknie w sprawie;
- stwierdzenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, jeżeli Trybunał skieruje sprawę do Sądu do ponownego rozpoznania.